

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 37

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Poplăcei Nr. 37.
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 17 Februarie, 1892

Pe ziua de 3 Martie a. c. sunt convocate dietele din singuraticile provincii ale Cislaitaniei.

Cestiuni de consolidare internă vor ocupa pe bărbații națiunilor din aceste țări, dela a căror înflorire și bunăstare se condiționează totodată înflorirea și bunăstarea monarhiei noastre.

Afacerile de consolidare internă ale acestor țări până acuma puțin au fost discutate în presa dela noi. Mai ales bohemii au fost aceia, cari prin ținuta lor din trecut, și prin atitudinea lor de acuma, au atras asupra lor atențiunea pressei.

Celelalte au trăit liniștite, neobservate de lume, mai cu seamă de 2 ani încôce, dela era contelui Taaffe, care și-a pus de țință împăcarea naționalităților din cealaltă jumătate a monarhiei.

De doi ani încôce relațiunile s'au înăspriț și în cealaltă jumătate a monarhiei, de când adevărat contele Taaffe, copleșit de partida germână, a abandonat politica prudentă observată 10 ani, și a început a face concessiuni esorbitante germanilor, provocând prin această o febrilă agitațiune în Bohemia, prin ce a sdrobit partida conducătoare de până acuma în afacerile Bohemiei, a dat ansă la preponderanța cehilor tineri, și s'a provocat scisiunea regretabilă, care a împins în anii 1870 pre bohemi în abstenența pasivă, păgubitoare normalei dezvoltări a lucrurilor în monarhia noastră.

Schimbarea politicii contelui Taaffe a avut de rezultat o regretabilă scisiune în Bucovina, carea pe noi ne privește mai de aproape, fiind vorba de frații nostri de acolo, a căror consolidare și dezvoltare nu ne poate lăsa indiferenți. Numai în legătură cu schimbarea sistemului politicii domnului Taaffe ne putem închipui și schimbarea raporturilor politice în Bucovina, cari tocmai în aceste zile au luat o formă de tot acută, și au izbucnit într'un mod atât de vehement, din nise incidente atât de caracteristice, încât sémén acestora nu se află fără numai pe timpul, când intriga curților domnitoare era pusă în mâinile femeilor, cari apoi sciau provoca cu mare iscusință și conflicte și crise regretabile.

Politica monarhiei noastre de mult timp nu a mai fost influențată de intriga femeilor din cercurile înalte, și cea actuală din Bucovina promite a deveni celebră tocmai, pentru-că crisa se atribue soției presidentului țerei.

Pe timpul, când devisa politicii contelui Taaffe era „pace”, a trimis de president al țerei în Bucovina actualul president „Pace”, și dela intrarea lui în Bucovina a dispărut pacea, așa că sub era dom-

nului „Pace” s'a croit, s'a alimentat discordia, care acuma a izbucnit cu o nespusă vehemență.

De multeori cauze mici au efecte de tot mari, și-a ținut lumea, când a cetit, că în Bucovina o afacere privată a presidentului țerei cu consilierul de domenii br. Mustatza a dat ansă la crise serioase.

Soția presidentului țerei — ținse se — a primit o scrisoare anonimă nu tocmai dintre cele mai delicate.

Suspiciunea de a fi autorul scrisorii a cădut asupra br. Mustatza, și el ca cavalier și om de onoare, îndată ce a auzit, că se bănuiesc a fi scrisă de el epistola nedelicată către soția presidentului țerei, a declarat, că nu știe nimica despre o asemenea scrisoare.

Deoarece suspiciunea s'a susținut și în urma acelor declarațiuni, baronul Mustatza a cerut se fie pus sub cercetare disciplinară, a demisionat dela oficiul de consilier al domeniilor, și ca om ofensat în onoare sa a cerut dela contele Pace satisfacțiune cavalerescă.

Boerimea română din Bucovina nu a putut rămâne indiferentă la insulta ce i s'a făcut unui ilustru membru al ei. De aceea ea demonstrativ a absentat dela o serată, la care i a invitat contele Pace.

Mareșalul țerei, baronul Vasilco a făcut cauză comună cu boerimea română, și el încă a absentat dela serata dată de presidentul țerei.

De aci a urmat scisiunea între reprezentantul domnului Taaffe, și între boerimea din Bucovina, și pe baza acestor puține informațiuni a apărut lumea scisiunea. Și pe aceste baze stând lucrul, era neexplicabil, cum de s'a putut provoca o criză acută în Bucovina.

Lucrurile însă ați altfelu ni se prezintă. Și tocmai fiind-că ele altfelu ni se prezintă, noi trebuie să le aducem în legătură cu schimbarea sistemului în politica internă a contelui Taaffe.

După scirile cele mai proșpete în Bucovina dela denumirea contelui Pace cu sistem s'a lucrat la ruinarea românilor.

Cu deosebire a lucrat în direcțiunea această presidentul țerei cu partida leșilor și cu puținii aderenți ai tendențelor germâne, cari acuma din nou au eșit la suprafață.

Ținuta ostilă a presidentului țerei mai întâiu a izbucnit în congresul național bisericesc al fraților din Bucovina, în care congres presidentul țerei în un mod condamnabil a apostrofat pe metropolitul românilor din Bucovina.

Ținuta ostilă a presidentului țerei s'a manifestat cu deosebire în ținuta lui în general ostilă bisericeii române din Bucovina care de 10 ani de zile

încă nu ajunge să-și reguleze afacerile sale și mai ales s'a manifestat la congresul întrunit în toamna trecută, care de luni de zile încă nu a ajuns nici la atâtea, ca comisiunile alese să potă raporta congresului în plen despre starea lucrurilor, ca să se împedescă situațiunea, și lumea se fie scosă din nedumerire.

Uneltirile acestui om se dau în cele din urmă la ivelă mai eclatant prin un diariu din Viena, în care aflăm lucruri de tot interesante.

Diariul „Neue freie Presse” în numărul de Joia trecută ne spune că în Bucovina îndată cu venirea contelui Pace au început se lucreze acesta împreună cu polonii, rutenii și germanii liberali în direcțiunea de a paraliza mersul lucrurilor, care s'a croit sub era contelui Taaffe, pecând era president al țerei Lessani și br. Pino. Acel mers de lucruri favoriza interesele românilor, și cu deosebire favoriza el interesele boerilor români, a acestei oligarchii, care e spine în ochii contelui Pace.

Lucrurile deci s'au urmat cu plan, și dacă nu era dómna Pace, care ca mai cu temperament se provóce crisa, de bună samă ea izbucnia din alt incident.

Elementele acestea s'au grupat deci în jurul contelui Pace, au trimis deputațiuni la Viena, au înscenat demonstrațiuni pentru presidentul țerei contra boerimeii române, și tocmai acuma în ajunul întrunirii dietei provinciale toți deputații neromâni au demisionat, așa că românii 14, cari au mai rămas nu pot forma majoritate, și așa parlamentul va trebui dizolvat, și se vor face nouă alegeri — se înțelege sub conducerea coteriei protejate de presidentul țerei.

În această lumină situațiunea fraților din Bucovina apare de tot strimtorată.

Un lucru ne mângâie în totă afacerea, și acela e, că românii din Bucovina, că aristocrația din Bucovina a ajuns la conștiința de demnitatea sa, a primit lupta pe față, cu rezoluțiune.

Acăsta ne mângâie pe noi. În această luptă vedem întruniți pe toți românii din Bucovina.

E foarte probabil, că încă în zilele cele mai de aproape se va dizolva dieta provincială a Bucovinei și se vor escrie alegeri nouă.

Pre o parte va sta guvernul cu fracțiunea de poloni rusnici și germani, pre de altă parte însă va sta partida românească, în locul prim boerimea împrosată fără atâtea cruțare de toți veneticii, cari au simțit bucurie, de câte ori au lovit în demnitatea bisericeii din Bucovina, în demnitatea poporului român de acolo.

FOIȚA.

Fantoma castelului din Bayreuth.

(Reamintiri istorice. Traducere de Iul. Popescu).

(Urmare.)

Da se înțelege, Sire, generalul d'Espagne sosise aici noaptea târziu și se culcă, îndată ce-i pusei la dispoziție camera lui și cele ale suitei sale. Noaptea resunară din dormitorul generalului strigăte teribile, ér când sosiră adjutanții și servitorii îngrijaji, aflară patul generalului, care se afla mai înainte la perete, restornat în mijlocul camerei, sub pat însă pe general. După ce îl destepătară din amefelă, istorisi el, că trezindu-se fără de veste, ar fi simțit cum se mișca patul seu.

Când sări sus, se afla patul deja în mijlocul camerei, și acum dări și pe dama cea albă, acăsta însă se țipă imediat asupra lui și începu al sugruma.

El s'a apêrat cu multă bărbăție și în luptă cu fantoma desigur s'a resturnat și patul. În fine totuși a sucombat, perđându-și conștiința. El îmi descrie tot esteriorul femeiei celei albe și trebui să-l conduc la tablou, de abia îl privi însă și exclamă:

„Da, acăsta este teribila femeie, tocmai așa mi s'a arătat mie! Încă în aceeași noapte părăsi cuartirul și se muta în micul castel Fantaisie. În cealaltă dimineață veni aici un detașament de miliție care, sub inspecțiunea oficerilor, vizitară dormitorul generalului! Depărtară tapetele după pereți, ridicară pachetele podelelor, pentru ca eventual se descopere uși secrete sau cufundături, dar nu aflară nimic suspicios.

Când i se făcu generalului raport, ținse el posomorit: „Aparițiunea ei însemnăză la tot casul morții mele. Aici mi'am auzit eu clopotele funebreale.” Oficerii încercară al desmênta, el însă rămase în credința aceea.”

„Și el avu drept”, murmură Napolon. „El muri scurt timp după aceea, picând în lupta dela Aspern. Este bine”, se adresă el către castelan”, istoria d-tale fu de tot hălzie. Sper, că nu me va mai conturba fantoma d-vóstră, sau chipul ei.”

După ce împêratul concedia atât pe Schlütter, cât și pe Roustau, se aședă ér lângă chartele sale și lucră mult timp, fiind apoi cuprins de obosela, se duse Napoleon la repaus.

De abia trecuse cam o jumătate de oră, când servitorul împêratului, Constant fu tređit prin oftări și sbuciumări și imediat fu și chemat în odaia lui Napoleon printr'un strigat puternic. Împêratul ședea oblu pe patul seu. „Constant”, ținse el, „acuma mi

se arată și mie. Eu nu adormisem încă, când o vëđui ridicându-se încet, ca cum ar fi crescut din podele. D'Espagne avuse drept, când lăsă a se cerceta, dacă nu cumva sunt afundături. Chiamă pe Roustau, luați lumini și vedeți, dacă cumva nu despoporaji ceva.”

Dar fu zadarnică totă cercetarea, nu putură afla nimic suspicios și Napoleon îi trimise éráși la odichnă, consolându-se cu aceea, că pote iritat prin istorisirea castelanului, — a visat.

Cam o oră se fi trecut, când fură alarmați din nou servitorii, printr'un bubuit surd.

Ambii remaseră încremeniți la ușile deschise ale dormitoriului lui Napoleon. Patul sta în mijlocul camerei, pe acesta ședea palid, dar cu totul liniștit, împêratul. Masa de noapte era resturnată lângă ferestă dinpreună cu toate acareturile, ér lumina era aproape să se stingă.

„De astădată n'a fost vis”, ținse împêratul, arătând disordinea produsă în cameră. „Eu me tređi tocmai când fantoma cu o putere uriașe împinse patul dela perete, cercând al îmburda. Când voiam s'o apuc dispărea în totă forma din mâinile mele și după aceea începu din nou a-și continua opul, ér când venirăți voi la uși, dispărû. Deore-ce ei nu i convine prezența mai multor persoane, veți ține aici pađă.”

„La poruncă. Sire, răspuse Constant. Dar totuși vom lua pistolele noastre încărcate la mână, și de se arată, dăm focuri asupra ei.” (Va urma.)

E un blăstem al lui Dumnezeu că elementul românesc e asuprit fără nici o cruțare în monarchia austro-ungară, că biserica română greco-orientală și în Cislaitania și la noi e considerată ca un lucru vrednic de călcat în picior, prin urmare trebuie strivită cu ori ce mijloce, pe ori ce căi.

În românii din Bucovina ca nici odată până acuma s'a trezit simțul de demnitate, și acesta asigură triumful cauzei române în Bucovina.

Despre însași criza dăm după diarele din Bucovina informațiuni mai speciale la alt loc.

Revista politică.

Foile opoziționale din Ungaria scriu într'un ton de tot vehement Causa acestei aparițiuni este de astădată persoana, pe care a candidat-o guvernul și a susținut-o majoritatea camerei la alegerea de președinte. Această persoană e, precum se știe, bar. Bánffy Dezső, trimis pentru întâia oară în cameră, dintr'un cerc electoral, unde românii formeză majoritatea absolută.

Făimosul fôispân de tristă aducere aminte, a întrunit 243 de voturi, toate voturile partidei guvernului, ér liberalul președinte de până acum, care éráși aparține partidei guvernului a întrunit 158 de voturi, date de partidele opoziționale.

E caracteristică critica, ce o fac foile opoziționale baronului Bánffy, care precum știe ele, mai bine era pus să disciplineze soldați, ori aruncat unde-va guvernor decât să șadă pe scaunul presidențial din dieta ungară.

Punând în față criticele aspre de acum, cu elogiurile, ce i le făceau tot acelea foi, până era pașă preste două comitate românesce, și vine în minte vorba românului: „Dumnezeu nu bate cu bâta“.

De altfel putem constata, că focul urei contra bar. Bánffy numai acum s'a aprins mai înflăcărat, în decursul desbaterilor, ni se va da câte ocaziune să înregistrăm și alte sciri —

Ministrul austriac de finanțe a pregătit un proiect referitor la repartizarea impozitelor pe venit. Foile vieneze dau mare însemnătate acestei lucrări a ministrului. Conform acestui proiect, ori ce venit până la 600 fl. va fi liber de ori-ce impozit și progresiunea taxelor, cari pornesc dela această cifră, va înceta. În fine trebuie să se ușureze cetățenului și neceitatea declarațiunilor, evitându-se sarcini esagerate, cari atâță la fraudă.

Tot prin acest proiect ministrul voiesce să ușureze starea micilor fabricanți, reducând patenta și chiar renunțând la dânsa, când e vorba de un meșteșugar, care lucrează singur, sau n'are decât o singură calfă.

Impozitul asupra rentelor, cari din cauza unui prea mare număr de scutiri, nu există decât pe hârtia trebuie să devie în sfârșit efectiv. El va fi ficsat 10 la sută pentru obligațiunile comerciale ale statului și de 2 la sută pentru celelalte rente.

Impozitul personal asupra venitului va fi redus cu câte 25 fl. de copil când numărul copiilor unei familii va fi mai mare de doi într'un oraș mare și de patru într'o localitate mai mică.

Din resumatul acestui proiect se vede dară, că ministrul Steinbach nu se mulțamește numai cu o împărțire ce i se pare mai dréptă a impozitelor, ci și spriginirea moralisării publice, adevărată a onestității personale, cât și a aplicării spre viață cinstită conjugală. —

Afacerea între boerimea din Bucovina și cont. Pace nu s'a terminat. Ea are până acum următorul istoric.

Contesa Pace, soția președintelui Bucovinei, a primit o scrisoare anonimă, în care se făceau critici asupra seratelor, mâncărilor și toaletelor sale. Contesa Pace pretinse, că scrisoarea a fost trimisă de baronul Mustatza, consilier domeniial.

Indată ce află despre această pretenție, baronul Mustatza se duse la contele Pace și i declară pe parola de onoare că nu el e autorul scrisorii și că n'are nici o știință despre ea. A doua oară baronul Mustatza fu chemat la contele Pace și acesta i spuse că, temeiul raportului unui expert, are convingerea că tot baronul e autorul scrisorii și că a ordonat o cercetare disciplinară. D. Mustatza protestă de nou pe onoare, declarând că nu se teme de ori-ce cercetare, își dă demisia din funcția de consilier domeniial și trimise martori contelui Pace. Acesta răspuse, că va constitui și el martori ca să vadă, dacă baronul Mustatza e vrednic să i se dea satisfacție, ceea ce el însă nu crede.

Martorii contelui Pace recunoscură că baronul Mustatza e om de onoare, cu desăvârșire incapabil a comite o faptă ca aceea, care i se impută; totuși, ei au fost de părere ca afacerea de onoare să se rezolve numai după terminarea anchetei disciplinare.

În urma acestei atitudini a contelui Pace, întréga boerime bucovină s'a abținut dela balul

dat de contele. Diarul oficios german „Bukovinaer Nachrichten“ și gazeta leșcă din Cernăuți s'au folosit de acesta pentru a face acușările cele mai violente și mai nedemne boerimei și întregului partid național românesc din Bucovina.

Despre acesta afacere „Neue Fr. Presse“ se exprimă astfel într'un articol de fond:

Trebuie a se face o deosebire între afacerile oficiose și personale ale președintelui țării, căci nu e consult ca o afacere de un caracter pur privat să alunece pe terenul politic. „Întru cât scim noi“, dice „N. Fr. Presse“ tocmai partida nobilă română, care se arată atât de ostilă față de contele Pace, este aceea pe care se bazează mai mult guvernul în dieta din Bucovina, pe când rutenii și germanii, cari cu atâta patimă au luat parte pentru contele Pace, până acum nu au cauză ca să se înflăcăreze pentru guvernul contelui Taaffe. Atât ori cine va putea observa, că ce e drept, contele Pace ca șef al guvernului țării în Bucovina, are de împlinit o importantă problemă, ceea ce însă nu valorizează și pentru contesa Pace. Atât ar mai fi trebuit, ca pe lângă controversele naționale, sociale și religioase se mai avem de iucru și cu certurile secului femeesc. —

Foile rusești încep a răspunde la atacurile, ce le-a făcut până acum presa germană contra Rusiei. Între altele „Novoje Vremja“ scrie următoarele: În toamna trecută s'a nutrit în Berlin speranța, că năpasta cea grea, care a cercetat patria noastră, va constrânge pe guvernul rusesc, să caute încă odată o apropiere cu Germania, sau că acestei din urmă i se va oferi posibilitatea, să pășescă pentru realizarea scopului principal al triplei alianțe.

Aceste speranțe însă s'au risipit. Cei dela noi au înțeles ca să se scie ajuta și fără sprijinul defavorabil al vecinului nostru din apus și afacerile interne ale Germaniei, n'au luat o schimbare favorabilă pentru un succes ore-care al planurilor ei ambițioase. Din ce în ce se vede mai mult, că în împărăția Hohenzollernilor nu sunt toate în ordine. Greutățile parlamentare, cu cari guvernul din Berlin trebuie să poarte o luptă mai pe sus de cât puterile actualului cancelar al imperiului, rezultatul dubiu al ultimului împrumut german, descoperirile ducelui de Saconia privitoare la brutalitățile din armata germană și încă alte multe — aceste sunt toate fapte cunoscute de toți, cari din punct de vedere german coincid la timp foarte nepotrivit, cu aceea ce sen întâmplă la noi în érna acesta. Pe lângă acesta mai obvine impresiunea evenimentelor dela Kronstadt din anul trecut și urmările ei mai departe, până la apariția comună a escadrei rusești și franceze în apele levantine. Ideea, că în fine noi ne-am întocmit așa că putem să ne lipsim de o dispozițiune binevoitoare din partea Germaniei, au scos cu totul din sărite pe foile oficiose germane, cari foarte bine observă, că patria lor, cu totă tripla alianță nu se află într'o situațiune atât de avantajoasă.

De ale partidului național.

Din cercurile comitetului central ni se trimite vorbă, ca să mai încetăm cu solicitarea „memorandului“, — căci acela este un lucru „fórté“ mare — atât de mare, încât nu în o lună sau două, dar nici în șase luni dela primirea mandatului dacă s'ar „compune“ memorandumul, nu s'ar pute imputa comitetului, că n'a observat termenul „fără amânare“ propus de dl Brote și primit de conferență.

Avem să fim pregătiți deci la o amânare a termenului „fără amânare“ cel puțin pe jumătate de an.

Pân atunci cine scie ce va mai da Dumnezeu? Până atunci se poate naște un curent prin presa din România, contrarîinaintării memorandumului, și acela ar fi destul motiv pentru elementele decizătoare în sinul comitetului, ca să scape de acea sarcină neplăcută.

Pentru cei ce au produs astă vară atâta „dragoste“ prin București pentru „memorand“ este un bagatel să întorcă acum mantaua, și tot ei să tipe, că ar fi o trădare a intereselor naționale, ca astăzi, când Coróna admite ca un „Bánffy pașă“ să ocupe scaunul presidial în camera Ungariei, să se adreseze „frații de preste munți“ cu gravaminele lor la „împăratul“.

Și noi dicem, că este un lucru foarte mare executarea mandatului conferenței, dar greutatea nu zace în redactarea memorandumului, ci în însuși actul la care s'a angajat comitetul, ca în numele poporului român să întreprindă la Corónă un paș, despre al cărui bun succes n'are nici o garanță; dar preste această greutate pertractată și ilustrată două zile în sinul conferenței, au trecut majoritatea membrilor conferenței luând concludul așa cum l'a luat chiar la propunerea și în urma „valoroselor“

argumente ale acelora, cari astăzi formeză sufletul comitetului central.

A redacta, sau mai bine dis a compila un memoriu scurt și meduos, cum trebuie să fie actul din cestiune, pentru „elementele tinere“, pentru bărbații „geniali“, cari stau astăzi în fruntea națiunii române, este un bagatel, „un lucru de două zile“ cum s'a exprimat părintele Dr. Lucaciu în conferență.

Așa ar trebui să fie.

Pentru-că disidenții vechi, conducătorii de astă-vară alergau cum afirmă ei, cu operatul gata, pe la „tovaroșii“ lor din București, ca să alarmeze lumea contra lui Alesandru Mocsonyi — agentul „casinei naționale“ din Budapesta, și o parte a presei din București și sciea să istorisescă, că memorandumul: când? cum? și cu a cui conlucrare s'a compus? și că este perfect gata, numai să-l „iscălăscă“ comitetul și să-l ducă la „împăratul“.

Părintele Lucaciu, ca raportorul comitetului vechiu central, a adus la cunoștința conferinței ultime, că proiectul de memorandum compus de Dr. Mureșan este gata, în posesiunea comitetului.

Mai are comitetul la dispozițiune și datele cuprinse în memorandumul din 1883.

Și în fine, din o broșură recstius pamflet, intitulat: „Românii din regatul ungar și politica magiară de Ioan Slavici“ anunțat ca product literar și de „Tribuna“, procurat anume în scopul de a discredită pe Al. Mocsonyi și a-l presenta înaintea membrilor conferenței ca pe un agent al magiarilor, care pamflet s'a distribuit și între o parte a membrilor conferenței — aflăm, că comitetul mai dispune de un elaborat foarte valoros, de care lumea nainte de aparițiunea acelei broșure nu avea scire.

La capitul VII sub titlul „Memoriul“ pag. 25 a acelei broșure povestesc dl Slavici următoarele:

„În conferența electorală dela 1887 în stărsit rezistență pasivă s'a proclamat ca principiu general pentru toți românii, și s'a făcut excepțiune numai pentru patru cercuri electorale, ai căror delegați amănau cu scisiune. Comitetul a fost deci însărcinat să prezente corónii memoriul cât mai cătând...“

„În prima ședință comitetul s'a constituit sub președinția dlui G. Bariț și a însărcinat birou' ca în timp de o lună până la o a doua ședință să adune material și să presinte un proiect de memoriu. Acest proiect, redactat de mine a fost primit de comitet drept basă de discuțiune, s'a tipărit ca manuscris, s'a distribuit între membrii comitetului, și a rămas ca până la procsima ședință, fiește care dintre membrii comitetului se adune date, și se facă observațiunile ce crede de cuviință“ pentruca apoi să se stabilească textul definitiv.

„Dl V. Babeș n'a combătut acest proiect, dar ni-a făcut împărțirea, că guvernul are intențiunea de a disolva comitetul, a emis părerea, că ar fi oportun, ca comitetul să se declare el însuși disolvat apoi s'a retras din comitet și a pus în perspectivă o contra manifestatiune“ (? Red)...

„Pentru o asemenea contra manifestatiune lucrau toți cei angajați cu politica de solidaritate“, deci guvernul din Budapesta, agenții lui români, consolidării acestora în frunte cu dl Babeș, și irendentiștii din România.

„M'am retras deci și eu din comitet, ca se pot lucra mai liber, ér alt membru al comitetului, părintele Dr. Vasile Lucaciu, a fost arestat în drum, pecând venia la Sibiu, ca să aducă materialul adunat pentru memoriu“

„S'a retras apoi și dl G. Bariț, președintele, și astfel comitetul era ca disolvat“.

„Membrii remași s'au întrunit cu toate acestea, s'au constituit din nou și au elaborat un nou proiect de memoriu tare hotărâți de a eșecuta hotărârea conferenței“.

Ce lucru mare, lucru de șase luni, poate fi dară redactarea unui memorial, în posesiunea atâtor proiecte gata?

Dacă, în urma neaseptatului și nedoritului triumf, atât de zăpăciți ar fi devenit „geniali“ din comitet, încât nici după o lună și jumătate dela primirea mandatului se nu-și mai potă veni în ori, pentru a redactă însuși un lucru de dai dómne, n'au decât se scótă din arhivă proiectul dascălului lor, a lucéfărului Slavici, și se-l prezenteze „împăratului“.

Un lucru mai bun, mai corespunzător situațiunei create prin majoritatea conferenței, și mai per-

1) Așadară și atunci a fost suficient timp de o lună și nu șase luni pentru redactarea memorandumului. Red.

2) Se poate ére ca cineva se creiă de „cuvință“ a face observațiuni la un elaborat politic ieșit din pēna dlui Slavici? Red.

3) Din acest izvor vinea deci înainte de conferență, combaterea „solidarității“ în „Tribuna“. Red.

4) Va se dică din această broșură au aflat delegații din Sătmár, că părintele Lucaciu „vine la Sibiu când l'au închis ungarii, și nu la Făgăraș, la adunarea generală a „asociațiunii transilvane“ precum în faptă s'a întâmplat Red.

fect decât acela, pentru vederile adoratorilor lui Slavici — și din aceea este „alcătuit” comitetul de astăzi — nu poze esista.

Altul trebuie să fie deși motivul, din care stagnează activitatea comitetului, nu greutatea redactării memorandumului, și acela nu poate fi altul, decât că: *n-are curajul nici a executa concluderile conferinței, nici a o spune pe față că și el a venit la convingere, că momentul nu i-ar fi oportun pentru executarea lui, căci prin asta i-ar periclita popularitatea năntea elementelor pe al căror braț s-au înălțat „în fruntea națiunii” pe care nu știu și nu sunt harnici să o conducă.*

Pentru publicul român însă, perplesitatea comitetului nu poate fi motiv de ajuns, ca să-l deslege de obligământul luat și noi nu vom înceta nici în viitor a pretinde ca să se facă capăt odată acestei situațiuni penibile, provocate de așa numiții „tribunști”.

Va avea sfârșit bun? al lor să fie meritul — va avea sfârșit rău? ei să poarte răspunderea, — dar să se facă lumină odată!

Trebuie să recunoștem însă, că „grupul” „Tribunști”, care este identic cu conducătorii „partidului național român”, are astăzi alte griji, cu mult mai actuale, cu mult mai practice, și cu mult mai importante pentru el, decât o jucărie de memorandum, — și pentru aceea, până una altă, ca buni creștini vom fi mai indulgenți, vom mai slăbi din sojicitări, dându-le câțiva regazi ca să-și limpezească afacerile casnice.

Correspondențe partiulare

ale „Telegrafului Român.”

București, 15 Februarie. Ca transilvăneni încă neîncetăm în România, am putut sta departe de luptele politice, fără să iau parte la ele.

Luptele politice la noi sunt pasionate, ca în toate statele, unde omii emulează pentru a contribui cu activitatea lor la dezvoltarea binelui patriei, după convingerile, ce le are; ca în toate statele unde oamenii mai cu seamă setoi de domnie, nu se uită cu cine merge pe băncile parlamentului, ci rivalizează în alegerea persoanelor, cari, deși adeseori nu fac alt-ceva nimic în parlament, decât ridică degetul, ca la comandă, poartă titlul de deputat și își trage paralele ca un părinte a patriei.

Și tocmai pentru-aceste lupte la noi sunt pasionate, noi cei neîncetăm în România, avem cel puțin avantajul, că nu ne angajăm la lupte, nu ne dăm vorba noastră nimenuia, ci ei cari avem de lucru, lucrăm în pace.

Ei bine, stând tocmai aa lucru, ve veți pune întrebarea firască: Pentru-ce dară omul acesta ne scrie despre un lucru, care nu privesce, despre un lucru, care așa zicând îi este indiferent?

Și dacă v-ați pune întrebarea asta, cu toate că e ea firască, aș repinge-o cu rețet.

Trebuie să mărturisesc, că nu sunt indiferent pentru-ce se lucră și cum se lucră la noi, nu sunt indiferent pentru fazele, prin care trece statul nostru și preste tot poporul românesc, dar fiindu-mi luată posibilitatea de a contribui și eu cu votul și cu sfatul meu la dezvoltarea vieții publice de stat, fac așa disă o politică pasivă: privesc lucrurile, mi le însemn pentru mine, ca apoi, când me voi încetăteni, sau mai bine me vor încetăteni să știu ce se lucrează și cum se lucrează, deore-ce e consider de cea mai înaltă virtute: virtutea cetățescă.

De aceea ve rog, să nu fiu rău înțeles să nu mi se răstălmăcescă vorba, dacă cumva voi atinge susceptibilitatea vr-unui pasivist de ai d-văstră care fac politică mare, dar politică absolut pasivă a cel mai strict înțeles al cuvântului.

Și acum după atâtea ocolire, făcută anume ca să nu mai pot reveni la obiect, totuși trebuie să revin!

Terminele fiind alegerile, s-au terminat și agitațiunile electorale, țara e mai liniștită și numai pasiunile de răsunare pentru tragerea pe sfără și pentru izbândă contrariului mai sunt destepse.

Tragerea pe sfără! Vorba asta nu ve va fi necunoscută; ea a fost colportată de oameni, care au trăit prin România și au făcut politică și prin Ardeal. De aceea nici nu aflu de necesar a o mai determina.

Tragerea pe sfără s-a făcut de astădată în partidul liberal. Se credea la început, că acest partid va pași la alegeri cu o forță mai mare, va fi bine consolidat și va ști da lupta contra conservatorilor.

Nu s-a întâmplat însă așa. Pare-că fericitul Brătianu a dus cu sine în grăpă aceea atracțiune magică, ce i făcea pe liberali se fie așa de strânși unii cu alții, pare că el a dus în grăpă și programul liberalilor:

Da, l-a dus în grăpă. Până ce era Ioan Brătianu în viață, el sigur era programul și țera se în-

credea, căci probele date despre patriotismul și nobilele sale intențiuni, întrunite în persoana sa făceau mai mult decât un program, alcătuit de necesitate.

Liberalii s-au prezentat de astădată la urne de tot nepregătiți.

Acăse provine și din „sfătuirile” cele lungi, pentru șeful partidului, dar și din jălusie.

Lucru concret: La un cerc electoral s-a pus candidatura unui liberal, bărbat cu trecut și de influență.

Un alt liberal, a căruia candidatură s-a pus în alt cerc electoral, dar care avea influență în cercul amicului său de principii(?)*) ne având șanse de reușită, unde era candidat densul, în loc să lucreze cel puțin pentru amicului său: l-a tras pe sfără.

Și lucruri de acestea s'an întâmplat pe o scară întinsă.

De aceea opoziția din actuala cameră a deputaților e atât de disparentă și așa de slab reprezentată prin bărbații ei de valoare, încât poate că nici nu va avea curaj să se prezente în camera deputaților.

Drept că numai în defavorul țerei e, ca oamenii valoroși și capacitățile să lipsescă din șirurile deputaților. — dar ce să faci: liberalii i-au ajutat guvernului să-i zdrobească cu totul și i-a și zdrobit. Până la reculegere trebuie mult timp.

De altfel și guvernul din România, ca în toate statele constituționale și știe face majoritate.

Și d-lui Lascar Catargiu i-a fost acum mai ușor ca ori și când, pentru că s-a aliat cu junimistii, cari sunt bine-văduți și în țera și în afară.

Programul guvernului am putea zice e programul junimistilor.

Acum au junimistii cel mai bun teren, dacă nici acum nu se vor ști afirma, în veci nu se vor afirma.

De altfel drept vorbind, ne place și nouă, că s-au consolidat odată lucrurile și dorim ca consolidarea să fie durabilă.

Sunt multe lucruri de rezolvat și 's de mare importanță:

Pământurile statului trebuiesc împărțite țăranilor, cari duc o rea sorțe și abia vegetează: industria cere dezvoltare, justiția reforme, finanțele îmbunătățire și armata o dezvoltare mai avântată.

Și noi credem, că se vor și face, actualul guvern e compus din oameni dibaci și la spatele lor mai au oameni, cu tragere de inimă și cu capacitate de lucru.

Presa străină, precum ved încă vorbesce destul de favorabil pentru acest guvern, n'are deci decât să-și împlinescă cu scumpătate marea sa misiune pentru binele regatului român și al nămului românesc!

Ar trebui să me las și înalte detaieri, dar tēmă fiindu-mi, că voi trece marginile pativității (?) în cheiu cu vorba: la revedere! X

Iniințarea cluburilor comitatense.

Zarand, Februarie, 1892.

Pe 20 Februarie n. a. c. s-a convocat în Deva o conferință în cauza constituirii clubului comitatens. Convocații sunt frații Hossu și proprietarii Ales Moldovan. Invitați precum se vede au fost mai mulți membrii municipali. Nu ar fi stricat, dacă erau toți membrii români înconșcințați fie și numai pe calea publicității. Dar se nu căutăm nod în papură, ci se o spinnem frânc, că convocarea era de mult acceptată, deorece nicăiri poate mai mult ca aici nu se pretinde o activitate mai încordată față de afacerile comitatense. Acuși numai suntem în curent nici cu afacerile comitate se, stăpânitorii nostri cred deja, că numai avem pretensiuni. — Nu cunoscem încă ce va fi decis conferința din Deva, datori suntem însă a sta puțin de vorbă relativ la constituirea cluburilor comitatense, și a constata adevărul, că numai așa vom putea se delăturăm unele pedeci și se nu cădem în greșelele din trecut în urma cărora preste cele mai juste pretensiuni ale noastre s-au trecut la ordinea zilei.

Și până prezinte au estat în multe comitate cu populațiunea în majoritate română cluburi comitatense, dară activitatea aceloră cu vre-o 4—5 excepțiuni s-au nu sau observat le loc, sau s-a manifestat numai sporadic din când în când.

Înve comitatele, unde clubul comitatens a dat dovezi de activitate putem înregistra pe al Caras-Severinului, Sibiiului, Făgărașului, mai puțin al Braovului, al Turzii etc. — er în o mulțime, unde nu au lipsit oameni inteligenți nu ne am știut afirma de loc, nici chiar la anumite ocațiuni, amintesc aci d. e. comitatul Albei Iulie, al Aradului. — Numai continuu, căci catastichul ar fi putea pe lung. —

Neinteresându ne de afacerile comitatense cu destulă energiă am fost scoși de pretutindenea le prin deosebitelor comisiuni, ce conduc afacerile cele mai ponderose ale comitatului, eră funcționarii noștri în urma legii mașteră municipi-

pali au fost rășiți așa de tare în ultimul deceniu, încât au început a dispărea cu totul.

Odată iniințate cluburile comitatense în toate comitatele, unde dispunem de oameni apși de luptă, activitatea noastră va trebui a se începe pre totă linia în comitat, în cercul pretorial, în notariat, în comună, în adunări, cu un cuvânt preste tot locul, unde e vorba de apărarea drepturilor poporului nostru.

Pentru-ca lupta să se pôtă începe cu totă serioșitatea, primo-loco va fi de lipsă o bnnă organizare a cluburilor și activitatea acestora să fie bine marcată.

Nu șcim și nu ne este dată posibilitatea a ști, dacă comitetul central al partidului național a făcut vreun proiect de organizare, sau nu, sau apoi e lăsată totă afacerea constituirilor în mâinile unor oameni încreduți din respectivele comitate pentru ca aceștia în conșlegere cu membrii municipali să se constituie precum vor afla de bine.

Pentru conformitate, și pentru-că mai târziu comitetul partidului național se pôtă controla, dacă întru adevăr constituirea cluburilor nu e făcută numai pe hârtie, ar fi fost de dorit ca să se știe cari sunt părerile partidului național relativ la constituire și relativ la ținuta cluburilor iniințându față de afacerile comitatense. Ar fi fost de dorit ca să se știe în ce necs vor avea să stea aceste cluburi cu comitetul central, sau ele vor lucra fiecare de capul lor după cum vor fi compuse din oameni mai rezoluți și mai descepi ori din oameni cari se mai dau și după vânt adecă cum sunt și oportuniști.

Ar fi fôrte de dorit să se știe, dacă aceste cluburi odată iniințate vor avé se între în opozițiune față de stările abnormali ce domnesc în comitate de prezente, ori apoi ele dante ocaziune se li-se lase în voe liberă a pacta cu una sau alta partidă din comitat spre a pune la cale câte un favor pentru cauzele rămănesci, sau pentru persoane anumite în casuri de alegere.

Ar fi fost de dorit să se știe, dacă se constituie numai în centrul comitatului club central, ori dacă se aleg și se constituie cluburi și în preturi bunăoară în locurile unde se aleg membrii comitatensi? Si dacă sunt a se constitui și cluburi locale, au se între în acelea numai membrii aleși la municipiu sau și alți alegători, de cari credem, că vom avé folos în cauze de alegeri prin comune, și în alte afaceri unde trebuie se întrevinim pentru apărarea vre-unui drept a poporului nostru.

Mai departe ar fi fost de dorit să se știe dacă activitatea cluburilor se restringe numai pelângă afacerile comitatense pure, ori activitatea lor va avea un cercuit mai estins, și în alte afaceri d. e. în afacerile comunale etc.?

Am pus în discușine cestiunea constituirii cluburilor și cu deosebire organele declarate de ale partidului național*) sunt chemate a lămuri cestiunea. Noi la timpul seu precum până aci, astfel și pe viitoriu vom spune părerile noastre.

Un municipalist.

Convocare.

În sensul §-lui 12 al statutelor „Reuniunii femeilor române din Sibiu” se convocă prin această pe ziua de Duminecă în 23 Februarie (6 Martie) 1892 la 4 ore după a. m. a XXIII adunare generală ordinară în localul societății de lectură română din Sibiu (Piața mare Nr. 4 etagiul I).

Obiecte:

1. Raportul comitetului.
2. Esaminarea socotelilor pe anul 1891.
4. Propuneri eventuale.

Toți p. t. membri ai reuniunii sunt rugați a participa la această adunare generală.

Sibiu, în 10 Februarie, (29 Ianuarie) 1892.

Maria Cosma,
presidentă.

Dr. Octavian Russu,
secretariu

Varietăți.

* (Convocare.) Domnul Alecsandru Ianoși președintele tribunalului din Sibiu în calitate de președinte al reuniunii pentru ajutorarea arestanților convocă adunarea generală a acestei reuniuni pe 16 Martie a. c. n. la 4 ore p. m. în sala de ședințe a tribunalului. La ordinea zilei va fi: Deschiderea adunării și raport despre activitatea de până acum; — alegereaunui președinte și a 30 membrii pe un period nou de 3 ani; — raportul și hotăriri asupra raportului comisiunei censurătoare despre starea socotelilor. — dispoșițiuni cu privire la averea reuniunii, — alegerea unei comisiuni de 3 membrii pentru purtarea socotelilor, — propuneri eventuale. — După adunare imediat comitetul va țină o întrunire pentru alegerea funcționarilor.

* (Carmen Sylva.) După cum se scrie din București, un comunicat oficios costată, că starea de sănătate a reginei Elisabeta merge tot spre bine, așa că ea este în stare, să întreprindă zilnic preumblări cu trăsura, și se petrecă mai multe ore în liber. Regina are însă și acum lipsă de linisce completă și îngrijire deosebită. De aceea va mai rămă-

*) Nu sunt multe de acelea, e numai unul și acela acuma nu se mai ocupă cu lucruri de acestea. Red.

*) Pela noi se zice: „tovarăș de principii.”

Red.

né câțva timp în Pallanza, reîntorcându-se în țară abia prin luna lui Maiu, când va trage direct la castelul Peleş în Sinaia.

* (Invitare) P. T. domni membrii ai „Reuniunii sodalilor români din Sibiu” sunt invitați a participa la „Adunarea generală” ce va avea loc Duminecă în 23 Februarie, st. v. a. c. la 2 ore după amieză, în localul „Reuniunii” (strada Gușteriții Nr. 2).

Ordinea zilei:

1. Darea de seamă a comisunii pentru expozitiune.
2. Alegerea unui comitet executiv pentru expozitiune.
3. Raportul comitetului despre afacerile anului 1891.
4. Statorirea bugetului pro 1892.
5. Alegerea comitetului „Reuniunii” pe anul 1892.

Din ședința comitetului „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, ținută la 6/18 Februarie, 1892.

Nicolae Simion
vice-președ.

Ioan Ciontea
notariu

* (Catedră de limba română la universitatea din Petersburg.) Guvernul rusesc a hotărât, ca să se înființeze la universitatea din Petersburg o catedră de limba română.

* (Postal.) Direcțiunea postală-telegrafică din Sibiu scrie concurs pentru postul de magistrat postal cl. III. în Ilva inf. (com. Solnoc-Dobeca). Reflectanții au a depune o cauțiune de 100 fl. și a-și trimite cererile în decurs de 3 săptămâni.

* (Românii din Basarabia.) De câțva timp românii din Basarabia simțeau necesitatea înființării unei societăți pentru a veni în ajutorul acelor tineri, cari merg ași face studiile în România. Și lele acestea s'a constituit definitiv sub președinția dlui Hașdeu. Estragem din statutele societății articolele privitoare la scopul ce-l urmăresc fondatorii ei. Art. 3, scopul societății este: a) a crea o casă de ajutor în folosul elevilor și studenților români din Basarabia, cari studiază în România și sunt lipsiți de mijloacele necesare pentru a primi o educațiune română, b) a îngriji de interesele românilor basarabeni, doritori de a primi o cultură română, c) a înființa o bibliotecă și un cabinet de lectură.

* (Necrolog.) Subscriși cu inima sfâșiată de durere vin a anunța tuturor rudeniilor, amicilor și cunoscuților cumcă prea iubitul soț, iubitorul tată, frate resp. ginere și demnul cetățean *Ioan Crețariu*, proprietariu și membru virilist al cotelui Albei inf. după un morb scurt și vehement a încetat din viață Mercuri în 24 Februarie 1892 la 5 ore p. m., în etate de 43 ani.

Rămășițele terestre a le scumpului defunct, se vor depune spre eternul repaus în cimiteriul gr. or. din loc Vineri în 26 Februarie la 12 ore din zi, la care tristă festivitate invităm cu stimă pre toți condolenți.

Vingard 25 Februarie, 1892.

Carolina Crețariu nasc. Nestor soție, Iuliu Crețariu ca frate, Nicolau Nestor ca socru, Georgiu, Ioan, Elena, Ana, Cornelia ca fii

PARTEA SCIENTIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Religiunea

în școlile populare române, anul al II lea după planul „Normativului” pentru școlile din metropola gr. or. română din Transilvania și Ungaria.

(Operat pentru concursul literar deschis de „Reuniunea învățătorilor români greco-orientali din districtul XI Făgăraș de „abni.”)

Partea III.

Din Testamentul nou.

(Urmare.)

6. Iisus în biserică.

Când era Iisus de 12 ani, a mers cu părinții sei în Ierusalim, ca să serbeze pascile, în biserică cea mărță de acolo. Ierusalimul era departe de Nazaret cale de 36 ore. Totuși Iisus a mers cu mare bucurie

Ajungând Iisus în biserică, era foarte fericit, și se ruga cu așa evlavie ca și ângerii lui Dumnezeu în ceru

Trecând sărbătorile, părinții lui Iisus au voit să se întorcă acasă, dar pe Iisus nu l'a găsit, prin îmbulzala cea mare de oameni. Cugetând, că Iisus a plecat pôte cătră casă cu oamenii cunoscuți, s'au dus si Iosif cu Maria, creșdend, că-l vor ajunge pe drum s'au îl vor afla acasă.

După ce au ajuns acasă Iosif cu Maria au căutat pe Iisus, dar nu l'au aflat nicăiri. Deci s'au întors erăși în Ierusalim, și l'au căutat trei zile de a rëndul pe Iisus. În sfârșit l'au aflat în biserică în mijlocul învățătorilor, ascultându-i și răspundend la întrebările lor, încât toți cari îl auăiause minunau cum Iisus așa de tiner și așa de mic, totuși scie atât de mult.

Maria, muma lui, vedendul-l, i-a dis: „fiule pentru-ce ne-ai făcut notă acăsta? Uite, tatăl tēu și eu te-am căutat”. Iisus însă le-a răspuns: „pentru ce m'ați căutat? au n'ați știut, că în casa tatălui meu, mie mi se cade să fiu?”

De aici din Ierusalim, Iisus pruncul, a mers cu părinții sei erăși în Nazaret, și a crescut sub ascultarea părinților. Un zi în zi tot mai înțelept se făcea și Dumnezeu și oamenii, din zi în zi tot mai mult îl iubiau.

Din acăstă istoriă învățăm:

1. Că precum Iisus, încă ca prunc de 12 ani, a cercetat cu plăcere biserica, a ascultat cu plăcere trei zile de arëndul slujba bisericăscă, și s'a rugat cu evlavie; tot asemenea și noi, să mergem cu plăcere și cu dragoste la biserică, și acolo să ascultăm cu atențiune cuvântul lui Dumnezeu. Să ne rugăm cu totă cucernicia, fiindu-ne gândul numai la Dumnezeu.

2. Că precum Iisus cu plăcere și supunere fiască a ascultat de părinții sei, tot asemenea și noi, să fim buni și ascultători de părinți, că atunci vom fi iubiți de Dumnezeu și de oameni.

În totă Dumineca
Caută biserica
Și Domnului, cu creștință
Te rogă cu umilință
Ascultă și liturgia
Cu totă cucernicia
Căci cuvântul Domnului
E de folos omului.

Întrebări: Unde a mers Iisus cu părinții sei, când era de doi-spre-șase ani? Intorsu-s'a Iisus cu părinții sei acasă? Unde a aflat Iosif și Maria pre Iisus? Ce a răspuns Iisus, când l'a întrebat că pentru ce ne-ai făcut de teamă căutat? Cum a petrecut Iisus, după ce s'a întors eră în Nazaret? Ce învățăm din istoriă acăsta?

Lerie.

Sâmbătă în 2 Februarie 1892.

Timișoara:	87	17	76	3	11
Viena:	9	24	25	58	42

Nr. 503.

[26] 1—2

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de notariu comunal în comuna **Vale** devine vacant prin abdicare.

Cererile de competență instruite conform §.6 articolul de lege I. 1883 se se înainteze subscrisului cel mult până în 26 Martie a. c.

Alegerea se va îndeplini în 27 Martie.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt următoarele:

1. Salariu anual de 400 fl. 2. Relut de cuartir 50 fl. 3. Paușal de lemne și luminat 20 fl. 4. Paușal de călătorie 25 fl.

Seliște, în 23 Februarie, 1892.

Pretorul suprem:

Lemény.

Nr. 34 1892.

[27] 1—3

EDICT.

Pe baza rezoluțiunii consistoriale din 20 Decembrie 1891 Nr. 7174 B. se cităză Nicolae Ilie Cergău, legiuitul bărbat al Mariei Chirca din Seliște, protopresbiteratul Seliștei carele mai bine de 8 ani au părăsit comuna sa natală, fără a se ști unde se află și și dacă mai trăiesce, spre a se prezenta înaintea subscrisului oficiu în termen de 6 luni dela prima publicare a acestui edict, căci la din contră se va pertracta și decide cauza sa matrimonială și în absența sa.

Seliște, 10 Februarie, 1892.

Oficiul protopresbiterat gr. or. al Seliștei.

Dr. Nicolau Maier,
protopresbiter.

BILANȚUL

Casiei de păstrare (reuniune) în Seliște pe anul VIII de gestiune 1891.

Contul bilanțului.

Active.		fl.	cr.	Pasive.		fl.	cr.
Cassa în numerar		4,389.14		Depuneri regulate (ale membrilor)		12,809.12	
Împrumuturi pe obligațiuni cu				Depuneri spre fructificare		90,429.95	
caventa și ipotece		116,134.61		Fundul de rezervă		12,998.95	
Diverse conturi debitoare		212.23	120,735.98	Interese anticipate pro 1892		1,747.35	
			120,735.98	Profit curat pro 1891		2750.61	
							120,735.98

Contul profitului și perderilor.

Eșiri.		fl.	cr.	Venituri.		fl.	cr.
Interese:				Interese			
la depuneri spre fructificare	3,984.18			dela împrumuturi pe obli-			
la depuneri regulate	733.90			gațiuni cu caventa și			
la depuneri ridicate	186.18	4,904.26		ipotece	9,178.28		
Spese:				depuneri proprii	184.61	9,362.89	
Salare, marce de prezență				Provisiuni		337.60	
și port	570.65			Tacse de transcriere		4	9,704.49
Spese de administrațiune	415.59	986.51					
Contribuțiune:							
directă	444.01						
10 % după interesele capital.							
și competență de timbru	480.22						
Ecuivalent	73.84						
Aruncuri cottense	65.04	1,063.11	6,953.88				
Profit curat pro 1891			2,750.61				
			9704.49				9,704.49

Seliște, în 31 Decembrie, 1891.

Dr. Nicolau Maier m. p.,
președinte.

Nicolau Mossora m. p.,
cassariu.

Constantin Hertia m. p.,
comptabil.

Nicolae Neamțu m. p.,
secretar.

Dr. Nicolae Calefariu m. p.,
membru al direcțiunei.

Bucur Comșa m. p., Nicolae Peligrad m. p.,
membru al direcțiunei.

Subsemnatul consiliu de administrațiune am examinat bilanțul present precum și contul profitului și perderilor și le-am aflat în armonie cu diferitele registre principale și auxiliare.

Seliște, în 1 Februarie, 1892.

Nicolae Hențiu m. p.

Ian Stan Ianciu m. p.

Dimitrie I. Simian m. p.

Stan Stefla m. p.

lordache Roșca Căpitan m. p.

[30] 1—1